

РЕШЕНИЕ

№ 4771

гр., 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 113 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА
МИТЕВА**

при участието на секретаря **М. Т. СТОЯНОВА**
като разглежда докладваното от **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА МИТЕВА**
Гражданско дело № 20231110101482 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба от ищеца „Софийска вода“ АД, с която са предявени по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК срещу ответника Т. В. В. установителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. 1980, ал. 1 от Закона за водите за сумата от 1114,56 лева, представляваща задължения за доставена и потребена вода до водоснабден имот, находящ се в, за периода от 08.11.2017 г. до 16.12.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението – 19.10.2022 г., до окончателното изплащане на задълженията, и чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от 55,14 лева, представляваща мораторна лихва за периода от 09.12.2017 г. до 16.12.2020 г., за които вземания е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 31991 от 07.11.2022 г. по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 56579/2022 г. по описа на СРС, 113 състав.

Ищецът твърди, че ответникът е потребител на ВиК услуги за посочения имот на основание пар. 1, т. 2, б. А от ДР на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги и чл. 3, ал. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите за ползване на водоснабдителни и канализационни услуги. Предвид посоченото претендира да е налице облигационно отношение, възникнало с ответника за предоставяне на ВиК услуги при публично известни общи условия. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил на ответника за процесния период ВиК услуги (доставка на питейна вода и отвеждане на отпадни води) в посочения обект, като купувачът не е заплатил дължимата цена в установения с чл. 31 от Общите условия 30-дневен срок след датата на фактуриране.

Ответникът възразява, че не е ползвател на описания в исковата молба недвижим имот и не е потребител на ВиК услуги, респективно не е абонат на ищцовото дружество за посочения апартамент. Излага, че ищецът не е конкретизирал процесния период по месеци, както и не е посочил въз основа на какво количество доставени ВиК услуги е начислило претендираните от него задължения. Релевира възражение за изтекъл тригодишен давност срок за процесните вземания.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема за установено следното **от правна и фактическа страна**:

По допустимостта на иска:

Предявени са по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК установителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 198о, ал. 1 от Закона за водите и чл. 86 ЗЗД. Видно от приложеното ч. гр. д. 56579/2022 г. по описа на Софийски районен съд, съдът е издал Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК срещу Т. В. В.. Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника, който в законоустановения срок по чл. 414, ал. 2 ГПК е депозирал възражение срещу нея. В указания от съда едномесечен срок заявителят е предявил установителен иск в хипотезата на чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК, предвид което за ищеца е налице правен интерес от предявената установителна искова претенция, а с оглед на идентитета между съдебно предявеното вземане и вземането по заповедта за изпълнение същата е процесуално допустима.

По основателността на иска:

За основателността на предявения иск с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 198о, ал. 1 от Закона за водите в доказателствена тежест на ищеца е да установи, че ответникът е потребител на ВиК услуги по валидно възникнало облигационно правоотношение между страните, че в процесния период ищецът е доставял ВиК услуги в претендираните количества в посочения обект, чиято стойност възлиза поне на претендираните суми, както и че са налице обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване на погасителната давност.

Предоставянето на ВиК услуги на потребителите срещу заплащане се осъществява от ВиК оператори, като в границите на една обособена територия само един оператор може да извършва тази дейност – арг. чл. 198о, ал. 1 и ал. 2 ЗВ. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 4/14.09.2004 г. получаването на услуги ВиК се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика на водоснабдителните и канализационните системи или от оправомощени от него лица и от съответния регулаторен орган. Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник и влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централния ежедневник /чл. 8, ал. 2 и ал. 3 от Наредбата/.

В настоящия случай е безспорно, че оператор на ВиК услуги на територията на гр. е ищцовото дружество. Несъмнено е, че общите условия на ищцовото дружество са влезли в сила, доколкото са били публикувани и са одобрени с решение на ДКЕВР, като за процесния период приложение намират ОУ, одобрени с решение на ДКЕВР от 17.07.2006 г. и влезли в сила на 01.09.2006 г., както и последващите ОУ, действащи към настоящия момент, одобрени с решение на КЕВР от 13.07.2016 г. и влезли в сила на 28.08.2016 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 4/14.09.2004 г. потребители на услуги ВиК са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на жилища и нежилищни имоти в сгради - етажна собственост. Следователно, за да бъде едно лице потребител на ВиК услуги, следва да бъде установено, че същото е собственик или носител на вещно право на строеж или право на ползване върху имот, който е присъединен към водоснабдителните и канализационните системи.

Приложена е Справка от Агенция по вписванията № 803616/29.06.2022 г. по отношение на Т. В. В., от която се установява вписване от 13.04.2017 г. по индивидуалната му партия като собственик на недвижим имот с адрес на основание нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот. От същата справка се констатира наличието на вписване от 28.09.2020 г., съгласно което вследствие извършена покупко-продажба собствеността върху процесния недвижим имот се придобива от Бисер Виктор Зехариев. По делото липсват доказателства, оборващи така изведената от справката информация, съгласно които ответникът да е бил собственик на недвижимия имот за периода от 28.09.2020 г. до 16.12.2020 г. (крайната дата на твърдения от ищеца период). Не е доказано и

наличието на учредено вещно право на ползване върху имота в полза на Т. В. В. за същия период. Още с проекта си за доклад по делото на основание чл. 146, ал. 2 ГПК съдът е указал на ищцовото дружество, че не сочи доказателства за наличието на твърдяното облигационно правоотношение между страните. Въпреки това „Софийска вода“ АД не е предприело процесуални действия в изпълнение на дадените указания. Ответникът навежда конкретно възражение срещу твърдението на ищеца, че има качеството на потребител на ВиК услуги за процесния имот за периода от 28.09.2020 г. до 16.12.2020 г.

Предвид изложеното, съдът намира, че по делото не се установява между ищцовото дружество и ответника да е било налице твърдяното облигационно правоотношение по доставката на ВиК услуги за периода от 28.09.2020 г. до 16.12.2020 г., поради което счита предявения иск за този период за неоснователен.

По отношение на останалата част от процесния период, а именно от 08.11.2017 г. до 28.09.2020 г., съдът намира, че съгласно Справка от Агенция по вписванията № 803616/29.06.2022 г. ответникът е бил собственик на процесния имот. Имотният регистър е система от данни за недвижимите имоти на територията на Република България и се състои от партидите на отделните имоти. Съгласно [чл. 44, ал. 1 от Правилника за вписванията /ПВп/](#) писмените справки се състоят в издаване удостоверения за вписванията, отбелязванията или заличаванията, както и в издаване преписи или извлечения от съществуващите вписвания, отбелязвания или заличавания по книгите, или от партидата на лицата, а според [чл. 45 ПВп](#) удостоверенията се отнасят: а) за определени лица; б) за определени недвижими имоти; в) за определено време. Според [чл. 80 ЗКИР](#) актът се вписва, ако праводателят е вписан в имотния регистър като носител на правото, освен при придобиване на право по давност, а съгласно [чл. 82, ал. 1 ЗКИР](#) съдията по вписванията разпорежда да се извърши вписването, след като провери дали са спазени изискванията на закона, както и предвидената от закон форма на акта, с който се признава, учредява, прехвърля, изменя или прекратява вещното право. Предвид указания в [Правилника за вписванията](#) и ЗКИР характер на вписванията в публичния имотен регистър, представената справка за периода от 01.01.1998 г. до 29.06.2022 г. е годна да установи притежанието на вещно право от ответника, а оттам и договорна обвързаност с ищцовото дружество. Отразените в справката факти не са оспорени от ответника, нито е проведено насрещно доказване, че през пълния процесен период притежаваното от него вещно право е било отчуждено. Притежанието на вещно право върху имота обосновава извод за наличието на обвързващо страните облигационно правоотношение с предмет доставка на ВиК услуги, по което ответникът в качеството си на потребител на доставените от ищеца услуги дължи заплащане на тяхната стойност.

По делото не са доказани обаче количествата ВиК услуги, потребени в имота за процесния период.

Прието и неоспорено е заключението на комплексна СТЕ и ССчЕ.

От техническата част на заключението се установява, че през целия процесен период отчитаното и начисленото водно количество е ставало по реални и изчислени отчети, извършени от служители на „Софийска вода“ АД на място в имота. Вещото лице сочи, че последният реален отчет е от 30.01.2019 г. Изяснява, че съгласно записаното в карнетите при извършването на проверки от служителите на ищцовото дружество никой не е отварял вратата, а през 2020 г. на служителите е отказван достъп до водомерите, поради което именно са съставени т.нар. „изчислени“ отчети.

От счетоводната част на заключението се установява, че общият размер на дължимите суми за доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадни води за процесния период е 1113,03 лева, а размерът на мораторната лихва до 16.12.2020 г. е в размер на 116,23 лева. Вещото лице изяснява, че цените, по които са предоставяни ВиК услугите за периода, съответстват на утвърдените от КЕВР пределни цени.

Съдът, като извърши преценка на заключението на комплексната СТЕ и ССчЕ, съобразно правилото на чл. 202 ГПК намира, че следва да го кредитира, тъй като е

извършено обективно, компетентно и добросъвестно. Вещите лица са отговорили изчерпателно на поставените задачи, като по делото липсват доказателства, че експертите са заинтересовани от изхода на правния спор или са недобросъвестни.

Съгласно чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, получаването на услугите В и К се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика (собствениците) на водоснабдителните и канализационните системи или от оправомощени от него (тях) лица и от съответния регулаторен орган. С общите условия за получаване на услугата ВиК, наричани за краткост "общи условия", се определят редът за измерване, отчитане, разпределение и заплащане на изразходваната вода и отведените отпадъчни води. В случая по делото не е представен препис от общите условия, които са били актуални за процесния период, поради което и съдът не може да приеме, че е проведено пълно и главно доказване относно спазване от ищеца на условията при извършване отчитането на потребената ВиК услуга по изчислени отчети /вместо по реални отчети/ на основание невъзможност за отчитане на водомерите поради отсъствие на потребителя и/или отказ на потребителя да осигури достъп до водомерите, поради което с оглед неблагоприятните последици на доказателствената тежест, съдът е длъжен да приеме недоказаният факт за неосъществил се в обективната действителност – арг. чл. 154, ал. 1 ГПК.

Отделно от това, следва да се отбележи, че съгласно разпоредбата на чл. 30 от Наредбата изразходваната вода се отчита по водомера на водопроводното отклонение, а за сгради - етажна собственост - по общия водомер на водопроводното отклонение. Изразходваното количество вода се разпределя между потребителите в сграда - етажна собственост, въз основа на отчетите по индивидуалните им водомери по реда на тази наредба, като в разпределението се включват всички разходи в общите части на сградата и загубите на вода в сградната водопроводна инсталация. В тази насока трябва да се вземе предвид и разпоредбата на чл. 35, ал. 1-6 от Наредбата, съгласно която показанията на водомерите се отчитат с точност до 1 куб. м за период, който се определя в общите условия или договора, но не по-дълъг от шест месеца. Когато периодът на отчитане на водомерите е по-дълъг от един месец, операторът ежесечно начислява служебно количество изразходвана вода, определено въз основа на средния месечен разход от редовно отчетените съответни периоди на предходната година. След отчитане на показанията на водомерите количеството вода се изравнява в съответствие с реалното потребление. Достъпът на длъжностното лице на оператора до водомера за извършване на отчети, включително в жилищата на потребителите, се осигурява съгласно общите условия или договора. При невъзможност за отчитане на водомерите поради отсъствие на потребителя или на неговия представител потребителят е длъжен да уточни с оператора в удобно за двете страни време извършването на отчитането в срок не по-дълъг от една година от последното отчитане. При отказ на потребителя да осигури достъп на длъжностното лице на оператора до водомера длъжностното лице съставя протокол, който се подписва от него и от поне един свидетел. Длъжностното лице отбелязва в протокола трите имена, единните граждански номера и адресите на свидетелите, които могат да бъдат и длъжностни лица на оператора. При отказ на потребителя да осигури достъп на длъжностното лице на оператора за отчитане на показанията на водомера разходът на вода се изчислява по пропускателната способност на водопроводната инсталация непосредствено преди водомера при непрекъснато изтичане на водата със скорост 1, 0 m/s, за периода до предишен отчет по ал.1.

В случая ищецът нито е посочил коя от хипотезите е налице, за да се извърши служебно отчитане на водомера по изчислени отчети /вместо по реални отчети/, нито е ангажирал каквито и да било писмени или други доказателствени средства, за да се установи наличието на предпоставките за това. Следователно и при извод за доказаност на наличието на облигационно правоотношение между страните, за периода от 30.01.2019 г. до 28.09.2020 г. искът е неоснователен, тъй като не са доказани предпоставките за отчитане на потребената вода по изчислени отчети /вместо по реални отчети/ на основание невъзможност за отчитане

на водомерите поради отсъствие на потребителя и/или отказ на потребителя да осигури достъп до водомерите.

Имайки предвид частичната основателност на претенцията за периода от 08.11.2017 г. до 30.01.2019 г., съдът следва да разгледа по същество наведеното от ответника при условията на евентуалност възражение за изтекла погасителна давност. Съгласно задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ОСГТК на ВКС, "понятието "периодични плащания" по смисъла на чл. 111, б. "в" ЗЗД се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми, без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви." Следователно еднаквостта или различието на размера на задължението за плащане нямат отношение към характеристиката му като периодично, а единствено е необходимо той да е предварително определен или определяем.

Вземанията на ищцовото дружество съдържат изброените признаци на понятието, поради което представляват периодични плащания по смисъла на чл. 111, б. "в" ЗЗД и за тях се прилага тригодишен срок на погасителна давност. Задълженията на потребителите на предоставяните от водоснабдителните дружества услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или с различен размер.

Ето защо в настоящия случай претендираните вземания на ищеца са погасени по давност. Съгласно чл. 33, ал. 2 от Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от „Софийска вода“ АД, влезли в сила на 28.08.2016 г., потребителите са длъжни да заплащат дължимите суми за ползваните от тях ВиК услуги в 30-дневен срок след датата на фактуриране. Заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК е подадено на 19.10.2022 г., като от тази дата установителният иск се счита предявен (арг. чл. 422, ал. 1 ГПК) и погасителната давност за претендираните вземания е прекъсната – арг. чл. 116, б. "б" ЗЗД. В случая следва да се отчете, че в периода 13.03.2020 г. – 20.05.2020 г. давностният срок е спрял да тече на основание чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, във връзка с § 13 от ПЗР на ЗИД на Закона за здравето /обн. ДВ, бр. 44/2020 г., в сила от 14.05.2020 г./ Ето защо погасени по давност се явяват вземанията за целия период от 08.11.2017 г. до 30.01.2019 г. вкл., поради което искът за този период следва да бъде изцяло отхвърлен като погасен по давност.

Искът за мораторна лихва е акцесорен по отношение на главния иск. След като обуславящият иск е неоснователен, то такъв се явява и обусловеният иск за мораторна лихва, поради което последният следва да бъде отхвърлен изцяло.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника направените по делото разноски. Ответникът е претендирал разноски само за платен адвокатски хонорар в исковото производство в размер на **420 лева**, които му се дължат от ищеца. Съдът приема за неоснователно възражението на ищеца за прекомерност на размера на адвокатския хонорар, доколкото последният не надхвърля минималния такъв съгласно Наредба № 1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „СОФИЙСКА ВОДА“ АД, ЕИК 130175000, със

седалище и адрес на управление гр. 1618, район „Красно село“, бул. „Цар Борис III“ № 159, ет. 2 и ет. 3, Бизнес център Интерпред, срещу **Т. В. В., ЕГН**, с адрес, установителни иски в хипотезата на чл. 422 вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК с правно основание по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 198о, ал. 1 ЗВ за признаване на установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от **1114,56 лева**, представляваща стойност на предоставени услуги по доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадъчни води за имот, находящ се гр., ж.к. „..... 2“, блок, вх., за периода от 08.11.2017 г. до 16.12.2020 г., ведно със законна лихва от 19.10.2022 г. до изплащане на вземането и с правно основание чл. 86 ЗЗД за мораторна лихва в размер на **55,14 лева** за периода от 09.12.2017 г. до 16.12.2020 г., за които вземания е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 31991 от 07.11.2022 г. по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 56579/2022 г. по описа на СРС, 113 състав.

ОСЪЖДА „СОФИЙСКА ВОДА” АД, ЕИК 130175000, със седалище и адрес на управление гр. 1618, район „Красно село“, бул. „Цар Борис III“ № 159, ет. 2 и ет. 3, Бизнес център Интерпред, да заплати на **Т. В. В., ЕГН**, с адрес, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **420 лв.** за разноси в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____